

Csák János úr
miniszter
Kulturális és Innovációs Minisztérium
B U D A P E S T

Iktatószám: 7550-1/2023/FOIGH
Iráttári tételszám: A510
Előadó: Főigazgató-helyettesi Igazgatóság

Téma: *Sztrájkveszély*

Tisztelt Miniszter Úr!

Folyó év július 26-án kelt levelemben bemutatni igyekeztem azokat a körülményeket, amelyekről övezve a Magyar Állami Operaház, a nemzet legnagyobb előadóművészeti intézménye működni kénytelen. Azóta végrehajtottuk az átlagosan 10%-os keresetemelést az OPERA összes alkalmazottjánál, és hogy ennek fedezetét előállítsuk a bevételből, 138 éves történetünk alatt példátlan módon végigjártszottuk a teljes nyarat – egyedüli kőszínházaként Magyarországnak.

Az intézményünkben működő szakszervezetekkel augusztus elején aláírtunk egy köztes megállapodást, amely két hónappal elnapolta azt a munkaügyi vitát, amellyel egy sztrájkot kívántak megalapozni. Abban azt is vállaltuk, hogy a Fenntartó felé fordulunk az érdekképviseltek követelésével: 2023. január elsejével visszamenőleg 30%-os bérfejlesztést követelnek, amely – a jelen emelést levonva – még mindig bő 3 milliárd Ft-os támogatásnövelést igényelne a Magyar Állami Operaház számára. Természetesen látjuk a világot, a kontinens, az Unió és hazánk helyzetét is, ám a megállapodásban vállaltak szerint újra előterjesztjük a kérést – és nem írhatjuk, hogy ne lenne alapja. Akár még úgy is, hogy (szemben a magát folyamatosan tartó tévképzettel) nem az OPERÁ-ban a legmagasabbak a bérek, valójában még a toplistán első 5 helyén is más állami intézmények, színházak, zenekarok állnak.

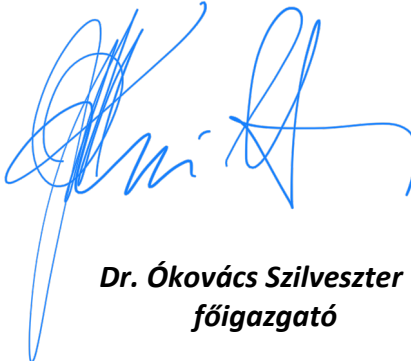
Most tehát újra megírjuk Önnek ezt a követelésként felénk támasztott forrásigényt, mert ehhez ragaszkodtak a szakszervezeti képviselők. A kollégák azt kétségtelenül joggal vetik fel, hogy a legnagyobb aktivitást, nézőszámot, saját bevételt, előadást, produkciót felmutató, a legnagyobb nemzetközi beágyazottsággal bíró és a legnagyobb értékű ingatlanvagyon

felelősen kezelő intézmény legalább a budapesti átlagkeresethez zárkózzon fel, foghassa be az ALDI és a LIDL bolti eladóinak bérét, és legalább a kulturális szférában kapja meg újra az őt, általa pedig az intézményt a közvélekedésben is megillető helyet. (Az emelés után pl. egy 50 éves zenekari művész tuttista – a magyar muzsikuskok krémjéről beszélünk – bruttó 550e Ft bért kap nálunk, amelyhez havonta nagyon változó módon bruttó 120-200e Ft csapódhat hozzá közreműködési díjként. Énekkari művészeink ennél valamivel kevesebbet keresnek, balettművészeink kicsit többet, ám náluk a pálya fele olyan hosszú csak, mint a két nagy zenei tárnál.)

Mivel intézményünk mostantól teljes állami támogatását bérre és bérelemekre kénytelen költeni, igen nehézvé vált a talpon maradás. Minden más kiadást – közműdíjak, jogok, beruházás, énekesi-karmesteri-alkotói-tervezői honoráriumok, anyagvásárlások, szolgáltatási díjak, marketing – a saját bevételből kell fedeznünk, amely egyfelől bizonytalan, másfelől csak komoly áremelésekkel növelhető 5 milliárd Ft-ra, amely a fent sorolt tételeket igen szoros ütemezéssel kifizethetővé teszi, ugyanakkor inflációs versenyt már nem képes állni.

Tisztelettel – és a szakszervezeti megállapodáshoz híven – arra kérjük tehát Miniszter Urat, vizsgálja meg annak lehetőségét, van-e mód a Magyar Állami Operaház támogatási összegének növelésére ahhoz, hogy nagyobb mértékű fizetésemeléssel segíthessük dolgozóink pozícióinak javulását. Amennyiben erre nincs mód, októberben elképzelhető egy – 2011 óta harmadik – sztrájk, amelyet igyekezni fogunk a lehető legkevésbé érzékelhetővé tenni, más eszköz nincs a kezünkben. (Hivatalosan nem tudhatjuk, de becslésünk szerint az OPERA dolgozóinak mintegy negyede szakszervezeti tag, magánénekes, karmester nincs köztük, mert ők nem alkalmazotti szerződéssel vannak jelen.)

Nagyrabecsüléssel üdvözli

Dr. Ókovács Szilveszter
főigazgató

Dubaj, 2023. szeptember 15.